

**LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO
Z OKAZJI TYGODNIA POWSZECHNEJ MODLITWY
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN W ROKU 2024**

*Będziesz miłował Pana, swego Boga...
a swego bliźniego jak siebie samego (Łk 10,27)*

Drodzy Diecezjanie!

W dniach od 18 do 25 stycznia, od ponad stu lat, chrześcijanie i wszyscy ludzie dobrej woli na całym świecie solidarnie podejmują wspólną modlitwę o przezwyciężenie podziałów istniejących między nami i o jedność w Kościele Chrystusowym. Prosimy Boga o pomoc świadomi prawdy, że przyczyną wszelkich podziałów w świecie i między nami jest nasz grzech, który jest konsekwencją braku należytej miłości do Boga i do drugiego człowieka. Rodzi on w sercu niepokój, niszczy dobre relacje między nami, powoduje społeczne rozdarcia, nieraz prowadzi do wojny, która niesie śmierć i zniszczenie. Tragicznie doświadcza tego udręczona Ukraina, Ziemia Święta i wiele innych miejsc konfliktów zbrojnych na świecie. Dlatego trzeba się bardzo zmobilizować u początku Nowego Roku do stałej modlitwy o pokój, jedność, braterstwo i miłość wzajemną między nami. Prośmy dobrego Boga zwłaszcza o pokój dla Ukrainy i dla Ziemi Świętej. Otoczmy szczególną modlitwą wszystkie ofiary zbrojnych konfliktów i wszelkiej przemocy. I wołajmy wspólnie do Boga, by skruszył zatwardziałe umysły i serca agresorów, tak wielu tyranów i przestępców.

1. Chrześcijańskie świadectwo wierności Chrystusowi

Przesłanie tegorocznej modlitwy o jedność chrześcijan i o pokój na świecie zaczerpnięte z Ewangelii św. Łukasza (10,27): *Będziesz miłował Pana, swego Boga... a swego bliźniego jak siebie samego* (Łk 10,27) oraz teksty do rozważań przygotowali chrześcijanie z Burkina Faso w Afryce Zachodniej, wspierani przez lokalną katolicką wspólnotę ekumeniczną Chemin Neuf (CCN). Społeczność Burkina Faso składa się z około sześćdziesięciu grup etnicznych, gdzie zdecydowana większość to muzułmanie. Kraj ten przeżywa obecnie poważny kryzys bezpieczeństwa, który dotyka

wszystkich wspólnot religijnych. Ataki terrorystyczne, bezprawie, handel ludźmi, to ogromne zagrożenie dla mieszkańców Burkina Faso. Do tego dochodzą konflikty etniczne, zwiększające ryzyko naruszenia pokoju, bezpieczeństwa oraz jedności narodowej i państwowej. Kościoły i Wspólnoty religijne stają się często ofiarami terrorystów. Chrześcijańscy duchowni i katechiści są zabijani podczas nabożeństw, a los wielu porwanych pozostaje nieznanym. Z powodu terroryzmu zamknięto wiele kościołów i miejsc kultu. Wierzący, zwłaszcza chrześcijanie, nie mogą otwarcie praktykować swojej wiary.

Na apele rządu Burkina Faso wzywające do modlitwy o pokój i pojednanie, Kościoły odpowiedziały solidarnie praktykowaniem codziennej modlitwy i postu. Działają także na rzecz niesienia pomocy przesiedleńcom i uchodźcom. W ten sposób dają świadectwo wierności Chrystusowi. Czynią to ze świadomością, że miłość Chrystusa przewycięża wszelkie zło i jednoczy ludzi dobrej woli, czyniąc nas narzędziami pokoju i jedności.

2. Zjednoczeni w miłości do Boga i do bliźnich

Św. Jan Ewangelista przekazuje nam jakże istotną prawdę o Bogu, że „jest Miłością” i o Chrystusie, który w Duchu Świętym „w jedno nas gromadzi”. Dlatego u podstaw chrześcijańskiej nadziei jest doświadczenie miłości Boga (por. J 3,16), a świat poznaje ją, patrząc na to, jak miłujemy naszych bliźnich (por. J 13,35).

Bywa jednak, że w różnych okolicznościach życia pytamy: „A kto jest moim bliźnim?” i „Jak daleko powinien sięgać obowiązek miłości bliźniego?”. Jezus odpowiada nam przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie, nie pytaj kto jest moim bliźnim, tylko bądź bliźnim każdemu człowiekowi, zwłaszcza potrzebującemu okazać współczucie i miłosierdzie niezależnie od jego tożsamości religijnej, etnicznej czy społecznej.

Tymczasem o tak rozumianą miłość bliźniego – jak tego sami często doświadczamy – jest dziś bardzo trudno. Wojny w wielu zakątkach świata, nierówności społeczne i wyzysk blokują naszą zdolność do okazywania bezwarunkowej miłości Bogu i człowiekowi. Chrystus jednak nieustannie przynagla nas do tego, byśmy bez względu na różnice istniejące między nami, okazywali sobie nawzajem wiele serdeczności, dobroci i miłości miłosiernej.

3. Synodalnie na rzecz jedności i pokoju

Samarytańska posługa chrześcijan na rzecz jedności i pokoju w Kościele i w świecie znajduje swój kulminacyjny punkt we wspólnej modlitwie. Sobór Watykański II określił ją mianem „duszy ekumenizmu” (zob. DE 8). Ona stała się też najbardziej czytelnym znakiem Synodu o Synodalności Kościoła, który miał miejsce w Rzymie w dniach 4-29 października 2023 r. W modlitewnym czuwaniu, któremu nadano nazwę „Razem”, pasterze oraz przedstawiciele Kościołów i Wspólnot chrześcijańskich, na czele z papieżem Franciszkiem, dali wyraźny i wiarygodny znak woli wspólnego podążania w duchu jedności wiary i samarytańskiego obdarowywania się duchowymi darami. „To znaczące wydarzenie pozwoliło również uznać, że znajdujemy się w ekumenicznym *kairos*. Potwierdziło też, że to, co nas łączy, jest większe niż to, co nas dzieli” (*Kościół synodalny w misji*, nr 7a).

W Sprawozdaniu podsumowującym prace synodu czytamy, że „ekumenizm jest przede wszystkim sprawą odnowy duchowej; wymaga także przeprowadzenia procesu pokuty i uzdrowienia pamięci. W czasie zgromadzenia synodalnego wybrzmiały inspirujące świadectwa chrześcijan z różnych tradycji kościelnych, których łączy przyjaźń, modlitwa, a przede wszystkim służba na rzecz ubogich. To ona buduje więzi i pomaga skupić się na tym, co już łączy wszystkich wierzących w Chrystusa. Dlatego ważne jest, aby ekumenizm rozwijał się przede wszystkim w życiu codziennym” (*Kościół synodalny w misji*, nr 7c).

4. Nasze zaangażowanie w dzieło jednania

Moi Drodzy, jak co roku, zapraszam Was gorąco do uczestnictwa w nabożeństwach i spotkaniach ekumenicznych, które przygotowano i będą mieć miejsce w naszej diecezji, o czym informuje dołączony do listu pasterskiego program. Proszę też Was bardzo, byście razem ze swoimi duszpasterzami w parafiach, także w mniejszych wspólnotach i własnych rodzinach praktykowali i rozwijali ekumenizm w codzienności. To bardzo konkretna forma zaangażowania w życie i funkcjonowanie Kościoła Chrystusowego, do czego mobilizuje nas przewodnia myśl aktualnego roku duszpasterskiego: Uczestniczę we wspólnocie Kościoła. Można również w ciągu całego roku organizować w parafiach nabożeństwa ekumeniczne o jedność i pokój. Bardzo o to proszę.

W niedzielę 14 stycznia o godz. 16.00 zapraszam do kościoła seminaryjno-akademickiego w Opolu na Ekumeniczną Modlitwę Młodych. 18 stycznia o godz. 18.00 zapraszam do parafii św. Józefa w Opolu-Szczepanowicach na nabożeństwo rozpoczynające Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Zapraszam również do udziału w przygotowanych nabożeństwach oraz wydarzeniach naukowych i kulturalnych.

Modlitwa o jedność w Chrystusowym Kościele i o pokój dla Ukrainy, Ziemi Świętej i całego świata niech będzie czytelnym znakiem naszej duchowej, ekumenicznej solidarności z udręczonym narodem ukraińskim i z wszystkimi ofiarami wojen na świecie. Niech otworzy nasze serca na pomoc uchodźcom, wszystkim poszkodowanym i potrzebującym naszego wsparcia, na wzór miłosiernego Samarytanina. Niech wzbudzi w nas ducha przebaczenia naszym winowajcom. I błagajmy solidarnie Boga, aby mocą swego Ducha skruszył twarde serca i umysły tych, którzy nie czynią pokoju, ale sięją śmierć i zniszczenie.

Polecam się też dalej Waszym modlitwom, bym mógł wrócić do pełni sił i biskupiego posługiwania. A na cały Nowy Rok udzielam Wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ *Andrzej Czaja*
† Andrzej Czaja

Opole, w Uroczystość Objawienia Pańskiego 2024 r.

Drodzy Współbracia Kapłani, proszę Was o odczytanie niniejszego listu w niedzielę 14 stycznia br. lub o udostępnienie go wiernym w mediach parafialnych. Proszę też, by w dniach 18-25 stycznia szczególnie promować świętą sprawę jedności chrześcijan i powierzajmy Bogu jedność i pokój w codziennej „Modlitwie wiernych”..